

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра української та іноземної лінгвістики

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»
Кафедра індоєвропейських мов

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали третьої міжнародної
науково-практичної конференції

Рівне
2018

ББК 81.0

С 91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, декан факультету романо-германських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 15 лютого 2018 року, Рівне. – 173, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 1 від 25.01.2018 р.).

До збірника увійшли матеріали третьої Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ
КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

<i>Бáран Беата (Baran Beata)</i> Surzhyk as a Subject of Linguistic Studies	6
<i>Бігунов Д. О.</i> Компоненти комунікативної ситуації	10
<i>Верьовкіна О. Є., Друзюк М. А.</i> General Overview of Paradox Interpretation	14
<i>Стрельченко К. С.</i> Темпоральна динаміка взаємодій у концептуальному просторі <i>Mystery</i>	21

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ
ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

<i>Антоненко Н.Є.</i> Phraseological units with the conjunction “or” in the English language	25
<i>Белова С.А.</i> Трудові школи німеччини як основа європейського реформаторського руху кінця ХІХ-поч. ХХ ст.	31
<i>Вовчук Н. І., Федюра М. Ю.</i> Функції неолексем в художній літературі (на матеріалі поезії Р.Рождественського та А.Вознесенського)	40
<i>Івашкевич Е. Е.</i> Пошук відповідності лексичної одиниці як запорука адекватного перекладу фахівцем художніх творів	45
<i>Михальчук Н. О., Антюхова Н. І.</i> Discourse Analyses of Abstract Nouns in “The Adventure of Oliver Twist” by Charles Dickens	54
<i>Панькова Т. В.</i> До питання про модальність складнопідрядного речення	61

Ромащенко І. В.

Важливість врахування лінгвокультурного аспекту в організації науково-дослідної роботи здобувачів вищої освіти гуманітарних спеціальностей 66

Самборська І. М.

Онтологическая природа внутренней формы и ее роль в формировании семантики производного слова 69

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Богатирчук Л. М.

Dialoge und Rollenspiele im Fremdsprachenunterricht 77

Бойко Н.Г., Конопльова Ю.О.

Використання діалогічного мовлення у формуванні комунікативної компетенції школярів на уроках іноземної мови..... 83

Вєтрова І. М.

Особенности внедрения новых подходов у методичній підготовці майбутнього вчителя англійської мови 90

Зубілевич М. І.

Іншомовний професійно-орієнтований текст як засіб формування комунікативних вмінь студентів-медиків 95

Людвиг Скотт (Ludwig Scott)

Debate in Education: Benefits and Implementation 103

Матвєйченко В. В., Москалець О. О., Денисова Н. Б.

Innovative School Practice in Pre-Service Teacher Training 107

Наумович О.П., Зімка В. Й.

Формування іншомовної компетентності учнів на уроках німецької мови шляхом розвитку навичок комунікативного письма 108

Скуратівська Н. В.

Рекомендації для ефективного навчання аудіюванню на уроках англійської мови..... 116

Судима Т.М.

Using movies to teach English 121

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Білоус Т.М.

Intercultural Competence as a Key Component of Foreign Language Teaching 123

Маккрола Джейсон Чарльз (Jason C. McKrola)

Overcoming Language Learning Anxiety: Lowering the Affective Filter through a Virtual Teaching Model..... 125

Михальчук Н.О., Набочук О.Ю.

The Idea of Understanding as a “Dialogue of Capabilities” 130

Триндюк В.А.

Використання Інтернет-ресурсів інституту Гете на заняттях з німецької мови 140

Федоришина В.О.

Special Education in Ontario : Roles and Responsibilities in Special Education..... 144

СЕКЦІЯ 5. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Байло Ю. В.

Особливості функціонування метафори у термінології..... 148

Івашкевич Е.З., Чала Ю.М.

Social Knowledge, Social Thinking, Social Prediction and Social Intuition in the Paradigm of Social Intellect of a Person 153

Івашкевич Е.З., Яцюрин А.О.

Унікальні характеристики особистості педагога та структура його соціального інтелекту 155

Потанчук С.С.

Соціо-оцінний концепт СОВІСТЬ у паремійних одиницях англійської та української мов 165

ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ 170

7. Jakobson R. The Framework of language / R.Jakobson. – East Lansing: University of Michigan Press, 1980. – 132 p.

*O.Verovkina,
M.Druziuk
Rivne*

GENERAL OVERVIEW OF PARADOX INTERPRETATION

Paradox is a characteristic feature of many writers. However, although there have been conducted a lot of researches in the field of Literature Study, analyzing the creative works of O.Wilde, H.Chesterton and B.Show, studying authors' paradoxes, yet in Linguistics this problem is not completely investigated. It is worth mentioning, that it was Cicero, who first mentioned this term in his philosophical work "Paradoxes". Since then, paradoxes have been used commonly in literature, especially in humorous, satiric and sharply polemic.

Among writers, famous by their paradoxes, there were F.Laroshfuko, J.L. Labruier, J.J..Rousseau, L.S.Mersier, P.J..Prudon, H.Heine, T.Karleil, A.Shopenhauer, A.France, especially M.Nordau, O.Wilde, B. Show.

It should be pointed out that common linguistic aspects of paradox were investigated in the works of V.A. Zviehintsev, N.D.Arutiunova, V.V. Odintsov, V.D.Dievkin, L.A. Nefiedova. From the position of Stylistics paradox was studied by H. Paliaro, H. Viliar, K.Komorovski, V.A. Uspenskyi, N.Y. Shpektorova, N.H.Yelina, H.A.Semen, V.V. Ovsianikov, V.Z.Sannikov.

Some researches were devoted to defining the qualities of the certain paradoxical utterances. Thus, the pragmatics of such utterances was studied by B.T.Taneiv, lexico-semantic aspects were explained by V.I.Karasyk, E.B. Temiannikova, D.A. Kruze. The peculiarities of paradoxes, functioning in the communication were the subject of the research of P.Vatslavik, lingvistic-pragmatic aspects of this phenomenon were analyzed by Y.Y.Zhyhadlo.

As it follows from Great Soviet Encyclopaedia, a paradox is an unexpected, unusual judgement, which is crucially alternative to the generally accepted,

traditional opinion of the problem [7]. In this sense an epithet "paradoxical", i.e. non-standard, opposite to the most widespread tradition, is matched against an epithet "the orthodox", which is understood as a synonym of the word "tested", i.e. generally accepted, literally following dominating tradition. It should be pointed out, that paradox can be very effective if used properly. Paradox draws attention and gives emphasis to certain parts of a phrase. It also leaves the reader the ability to draw his own inferences, connections, and conclusions.

Moreover, we consider, that paradox still represents the subject of the scientific interest in terms of the stylistic approach.

Thus, the **aim** of our work is to analyze various features of paradox from the viewpoint of different scholars.

According to the aim the following tasks were set:

1. To differentiate paradoxes according to various principles.
2. To work out the definition of a paradox and to define its features, according to the result of the theoretical analysis of the scientific literature.

It should be pointed out, that scientists used it for denotation of originality of opinions. A paradox corresponded aspiration to clarity, almost mathematical accuracy and conciseness at exposition of basics of philosophy, ethics, moral.

In particular, contemporary linguists L.P.Yefimov and E.A. Yasynetska see paradox as a figure of speech, in which a statement appears to be self-contradictory, but contains something of the truth [1].

“Towards die many times before their death.”

“Paradoxically speaking, language study can be fun.”

Paradox can be characterized by the following features: alogism; simultaneous realization of contrast and likeness relations; generalization; unexpectedness in interpretation of well-known and common subject, which is fundamental for the definition of a paradox as a stylistic means [5].

When studying paradox from the pragmatic approach, we can distinguish several types of paradoxical contradictions, which depict the dominating

functional features of literary works. The most widespread paradox touches upon the problems which are significant for both, an individual and society, and which is known as **philosophic**. Such type of paradox is used to find out the truth about people's coexistence in the society, which sometimes can be related to another type of paradox, **historical**, which is typical for the works of fiction, describing the meaningful events in certain country or the world[4].

The problem of describing different features and contradictions of a human character, given in a fiction image, is solved by means of **character** paradox. It sometimes helps to present an unexpected event in the plot, which is also connected to another type of the paradox, called the **paradox of the plot**. These types of paradoxes fulfil the same function, they characterize the person in the text of fiction[4].

A special role is given to **ironic** paradox, which is used to realize the author's irony in the text.

It should be pointed out, that literary paradox, that is a paradox which functions within the limits of literary discourse, reveals itself at stylistic level. In order to describe the stylistic features of literary paradox, one should remember that it is contradiction which lies in its basis, and this contradiction is not referred to the way of expression, which is subdued to the logic of an utterance, but to the context. Therefore, examining stylistic means of paradox creating in literary work, we can not disagree with the researchers who attribute a paradox to the figure of thought, but not the figure of word, since it is referred to the context, but not the means of expression, and uses other stylistic means for revealing itself in the text [4]. Basically, paradoxes are viewed as the means of irony [4].

However, the fundamental point in studying paradoxes is the understanding of paradox by E. Riesel, who considers it as a separate stylistic device, and gives the detailed classification of this phenomenon. She has defined three groups of stylistic paradoxes[6].

The first group comprises the stable stylistic means for expressing humour and satire, which actually are connected with vocabulary and phraseology, but yet work only in sentences.

Destruction in style or intended combination of language structures, which differ by their functional characteristics, semantic and expressive nature, which interaction brings the reader to dissonance, can be referred to this group. This is a favorite stylistic device of literary and publicistic works of satirical character[4].

The second group includes the means, which are based on the very opposition of the subject of speech and the form of reproduction, that is variance of form and content.

This group involves such lexical devices as irony and periphrasis with reverse effect.

The contrast between the content and the form also belongs to this group. That is, when some unimportant, trivial fact is shown in the serious tone, or on the contrary, serious deep content is depicted in a conversational, rude way. In both cases we observe satirical or comical effect.

The third group of stylistic paradoxes is very close to the second one. The foreign sentences are given in the caricature way on the satirical purpose. We can define the expressive means of this group as parody means[6].

According to the semantic approach the following types of paradoxes are distinguished:

- paradoxes, based on comparison;
- paradoxes, based on opposition;
- paradoxes-periphrasis.

As an example, we will analyze the paradoxes, found in the work by J.B.Show "The Man of Destiny".

«Blood costs nothing; wine costs money»

«What else but a love could stir up so much hate?»

According to the way of syntactical organization these paradoxes are realized in terms of one syntactical construction. On the semantic principle they

represent the paradoxes, built on opposition, which are characterized by antithesis, that is the utterance, which contains two words or two groups of words, which are connected by means of lexical or contextual antonyms. For instance, lexical unit *blood* is contextually opposed by the lexical unit *wine*, the word combination *costs nothing* is opposed by *costs money*. Besides, the opposition is intensified by using antithesis in the parallel constructions.

Another type of paradox, the character paradox, which is taken from the story by O'Henry «Conscience in Art», makes the reader focus his attention on the features of the images by means of uncommon combination of lexical means and special syntactical organization of the utterance [2]:

*«They are **rough** but **uncivil** in their manners, and though their ways are **boisterous** and **unpolished**, under it all they have **a great deal of impoliteness** and **discourtesy**»*

In this example the author uses synonyms, not antonyms, due to the conjunctions *but* и *though*, which actually destroys the law of common use of antithesis, but helps to draw reader's attention to this part of the text. Thus, paradoxical character of this part of the text is based on the comparison of lexical units with similar meaning.

According to the syntactical principle these paradoxes are realized in one syntactical construction. On the semantic approach they are paradoxes, which are based on the opposition, which is expressed through antithesis, the utterance, which has two words or two groups of words, which are connected by the relations of lexical or contextual antonyms,

As we know, contradiction lies in the basis of paradox, and its creation in literary text can be achieved with the help of different language means. Depending on what stylistic means lies in the basis of paradoxical utterance, we distinguish paradox-antithesis, paradox-oxymoron, paradox-periphrasis and paradox-pun [3]. Such types of paradox can be realized both at the level of the utterance and opened out in the text. The examples of literary paradoxes, which are realized on the text level, are the aphoristic utterances, such as:

“When the Gods wish to punish us, they answer our prayers.” (Oscar Wilde, *Ideal Husband*) or

“If you can’t appreciate what you’ve got, you’d better get what you can appreciate.” (George Bernard Shaw, *Pygmalion*).

To the paradoxes, which exist on the text level, we can refer “*Canterville Ghost*” by Oscar Wilde, in which without regard to the expected horror at the appearance of a ghost, people absolutely quietly co-exist with him, moreover, the ghost begins to be afraid of people. “*The Portrait of Dorian Gray*” also illustrates a paradoxical situation when the portrait, not the man, is getting ugly and old. Thus, the sphere of paradox functioning is not limited only by a phrase or a sentence, but it extends throughout the situation and even the whole text and sometimes rises up on the intertextual level.

O.M. Yashina suggests distinguishing several levels of paradox functioning in the literary text, namely: the level of a word combination, the level of a sentence, the level of micro-context, the level of context (or macro-context) [4].

We must admit, that in our opinion one should study the peculiarities of paradox functioning on the first three levels from the position of stylistics, whereas the level of context or macro-context demand the analysis of the whole literary work and would study the constructions, which can be referred to hermeneutic level.

So, all things considered, the theoretical analysis of various references has given us an opportunity to build up our own definition of a paradox. Thus, a paradox is a grammatically correct utterance, a functional unit, which can take a form of a word up to the composite syntactic whole; it is characterized by logical and semantic contradictoriness of its components, expressed in its form and context, the statement that, despite sound (or apparently sound) reasoning from acceptable premises, leads to a conclusion that seems senseless, logically unacceptable, or self-contradictory.

What is more, taking into account the result of the theoretical analysis of the material we can conclude, that paradoxes can be classified according to three main

principles: **syntactical and semantic organization and also according to the function of the literary paradox in the text.**

According to the syntactical organization of the contradiction in the works of fiction paradoxes are realized on the levels of: **word combination, sentence, micro-context, and on the level of the literary work as a whole.** The studying of the interaction of lexical units as the components of stylistic paradox has given a possibility to define the paradoxes, based on: **comparison, contrast, paradoxes-periphrasis.** As a result of the studying the functions of paradox in the works of fiction the following types of paradoxes have been defined: **historical, philosophical, character, ironic, plot paradoxes.**

List of references

1. Єфімов Л.П. Практична стилістика англійської мови / Л.П.Єфімов, Е. А. Ясинецька. – Вінниця: Нова книга, 2004. – С. 68.
2. О'Генри. Комната на чердаке и другие рассказы: книга для чтения на английском языке / О'Генри. – М., 1972. – С. 14.
3. Одинцов В. В. Лингвистические парадоксы: кн. для учащихся ст. классов / В.В.Одинцов. – Изд-е 2-е. М.: Просвещение, 1982. – 175 с.
4. Яшина Е.Н. Виды парадокса в художественном тексте / Е.Н. Яшина // Вестник Тамбовского университета. – 2007. – №8. – с.280 – 288.
5. Pagliaro H. G. Paradox in the Aphorisms of La Rochefoucault and Some Representative English Followers / H.G. Pagliaro // PMLA. N. Y., 1964. – № 79. – P. 42-50.
6. Riesel E. Abriss der Deutschen Stilistik / E. Riesel. – М.: Verlag fur fremdsprachige Literatur, 1954. – 402 S.
7. Большая Советская Энциклопедия. Парадокс. Режим доступа: <http://bse.sci-lib.com/article086820.html>